

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, BUDĚTICE, RABÍ, ALBRECHTICE, KAŠPERSKÉ HORY, REJŠTEJN, SRNÍ, HARTMANICE, DOBRÁ VODA, MOUŘENEC, DLOUHÁ VES

ČERVEN
SRDCE PÁNĚ; KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ + PRIMICE

č. 6 / 2016 (140)

LÁSKA JEŽÍŠOVA SRDCE

Májovým časem kráčíme s Marií, jejíž Srdce hořící láskou nás přivádí k Božskému Srdci Ježíšovu, jemuž je zasvěcen následující měsíc (je příznačné, že jeho název je odvozen od červené barvy). Ježíšův bok „byl otevřen kopím, aby vám otevřel bránu ráje, uzavřenou cheruby a ohnivým mečem. Moc krve, jež se řine z boku Kristova, zadržela anděla a otupila meč a voda uhasila oheň“ (sv. Antonín Paduánský).

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova je zároveň dnem modliteb za posvěcení kněží, což je pro Sušicko v této době mimořádně důležité: jáhen Jiří 25. 6. přijme kněžské svěcení, P. Tomas oslaví 5 let kněžské

služby a od července nás třeba budou čekat změny v místním kněžském teamu. Díky Vám, sestry a bratři v Kristu, za modlitby, abychom jakožto kněží byli lidmi „milosrdství a soucitu, byli nablízku lidem a služebníky všech“ (papež František)!

Na 10. červen připadá Noc kostelů, jejímž hlavním cílem je vytvořit pro co nejširší veřejnost prostor k setkání s křesťanstvím. Je to tedy akce více evangelizační než jen kulturní.

Závěr školního roku může přinášet různá napětí v srdcích dětí a mládeže, učitelů i rodičů. Přeji Vám proto bezinfarktové zvládnutí tohoto období, ba ať je Vám časem vzájemné blízkosti a opory.

br. Kryštof

GEDEÓN

8. května, na Svátek matek, se v našem děkanském kostele konalo představení muzikálu Gedeón v podání amatérských zpěváků Spojené farnosti z Moravy.

Pro všechny, kteří mu dali přednost před různými jinými akcemi a lákadly v Sušici, to byl úchvatný zážitek. Měla jsem možnost shlédnout tento muzikál na podzim na Eucharistickém kongresu v Brně, kdy se představení konalo na jednom z brněnských náměstí, ale to se

nedá srovnat s atmosférou, která byla v našem kostele.

Celý tento starozákonní příběh o Gedeónovi, kterého si Bůh vyvolil, aby zachránil Izraelity před sužováním od Midjanců, k nám živě promlouvá i dnes. Gedeón, který nebyl žádný velký hrdina a sám sebe velmi podceňoval, nakonec Bohu řekne ano a nechá se použít jako Boží nástroj a i nás tak také vyzývá svým jednáním a činem k rozhodnutí pro Boha a k odvážnému boji za víru.

Tito amatérští umělci si od nás přítomných na závěr vysloužili potlesk ve stoje a mě šly slzy do očí a v uších zněl překrásný nápěv:

**„Bůh, to tě oslovil Bůh, tiše a nenadále a aniž tě nutí,
Bůh, to tě oslovil Bůh, dívej, čeká stále na tvé rozhodnutí.
Řekni ne, nebo ano, rozjasni v duši každý kout, místo u Boha
nachystáno má, kdo se umí rozhodnout.“**

Anna Blažková

VIGILIE LETNIC

V sobotu 14. května se uskutečnila od 20. hodin svatodušní modlitba, po které následovala liturgie vigilie slavnosti Seslání Ducha svatého.

Kostel sv. Václava se tetelil v mihotavé záři stovek svíček. Od menory před obětním stolem šlehaly plamenné jazyky. Zvláštní teplé světlo a vůně plamene vykreslovaly atmosféru Letnic. Relativní nedostatek světla nás přibližoval dobám, kdy lidé lépe

chápali potřebu světla a byli zvyklí ho

aktivně hledat. Sluch zpočátku sledoval meditativní zpěvy z Taizé, posléze začíná vnímat Jeho. Myšlenky ještě chvíli létají, ale po chvíli přistanou a mysl se naplní pokojem.

Na osmi stanovištích v kostele byla široká nabídka aktivit, které nám mohly pomoci vnímat Boží působení, zvat Ducha Svatého do našeho života, toužit po jeho darech, znovu oživit ten oheň, který jsme všichni dostali ve křtu, a uchovat si ho. Vzkřísit touhu po skutečné Lásce a opravdovém životě s Ježíšem, kterou v sobě máme jako pečeť našeho Stvořitele, leč často zaházenou harampádím všeho druhu.

Začínám na stanovišti „Vyznání víry a zřeknutí se Zlého“. Opisovat to, co minimálně každou neděli hlasitě recituji, se zdá trochu nudné, ale zkuste to! Promyslet každé slovo a reflektovat své životní postoje optikou Kréda.

Skláním hlavu a procházím podloubím na stanoviště „Vyznání hříchů“.

Před ikonou Krista leží staré pekáče naplněné pískem. Píše se do nich prstem – pomalu, vnímáte každé písmenko toho, co Pánu vyznáváte. Nutí mě to více hledat podstatu toho, čím plivu Kristu do tváře. A pak to všechno smažu. Pod dlaní cítím, jak drsná zrníčka písku zahlazují můj hřích. Tak jako toužím, aby ho zahladil Kristus. Dlaň mám trochu špinavou a pár zrněk písku za nehty. Jak zřízený byl Spasitel, když vzal

tyto mé hříchy na sebe ... Mám chuť tady sedět celé dvě hodiny a do nekonečna prožívat milost odpuštění.

A možná tato touha mě přivádí před obraz „Návrat ztraceného syna“. Dílo geniálního malíře, který nikdy nezažil uznání a slávu, přestože darů Ducha využil tak, že ještě o čtyři sta let později nám jeho obraz pomáhá chápat ten zdánlivě triviální příběh stále lépe a hlouběji. Vzbuzuje touhu dojít do role Otce, vztáhnout ruce a žehnat, přijímat ostatní s milosrdenstvím, s odpuštěním ... A komu to nestačilo, mohl meditovat o Božím přijetí se ztracenou ovci či ztraceným penízem v ruce.

Poblíž křtitelnice byl předmět v kostele neobvyklý – zrcadlo. Úryvek z knihy Poslední bitva (R. Joyner) nás

měl inspirovat k tomu pohlédnout na sebe Božíma očima, pravdivějším pohledem. Jak je mým hloupým zvykem, mám předem jasno, co v zrcadle uvidím – to jak špiním stvoření, posuzuji a pohrdám slabšími, vyvyšuji se, prostě mrhám díly lásky, které jsem dostala od svého Stvořitele ... A pak zažívám šok. Cítím obrovskou lásku k té, která se na mě dívá ze zrcadla. Krátce zvažuji řeckou báji o Narcisovi, ale nakonec přijímám prožitek toho, co mi snad Duch chtěl v tu chvíli připomenout. Jak mohu i přes takovou lásku, které se mi dostává, sekát celkem bezstarostně jeden hřích za druhým, je mi záhadou.

Přeskakuji stanoviště modlitby za rodinu, protože mě to táhne před velikou ikonu Kristovy tváře. Je to stanoviště „Odevzdání se“. Kristova tvář na ikoně je zvláštní, divná, vlastně se mi vůbec nelíbí.

To mě trochu znepokojilo. Líbil by se mi, kdyby šel teď okolo a povolal mě, tak jako své první učedníky Ondřeje a Šimona? Nechala bych svou rodinu, povolání, obživu a vyrazila za někým, kdo mě volá? Učedníci nebyli hlupáci ani blázni, tak jak je to možné? Možná to není teologicky správná odpověď, ale já v tom vidím prsty třetí Božské osoby, Ducha svatého, kterého oheň chci oživit v mém životě. Bude to chtít pořádnou porci odvahy, síly a důvěry, čímž jsme zpátky u Ducha svatého a jeho darů. Mimochodem – ty bylo možné alespoň teoreticky prozkoumat na jednom z dalších stanovišť. Zapaluji svíčku od paškálu a

přidávám ji k ostatním jako symbol mé touhy.

S Písmem v ruce si sedám pod jednu ze svíček na posledním stanovišti.

Otvírám knihu Jób na První řeči Boží a poprvé ji čtu beze spěchu a přeskokování. Málem jsem si nevšimla, že začíná mše, vyvrcholení vigilie Letnic.

Cítím velikou vděčnost, že mě Bůh nechal zažít něco tak povzbudivého. A když jsem chtěla děkovat Zdišce a Markovi (kteří v tom krom Ducha svatého a otce Tomase samozřejmě mají prsty :-)), dozvěděla jsem se, že celé to inspirativní prostředí pro nás připravilo „Spolčo“. Měli bychom si tu naši mládež opravdu hýčkat. Jsou mimořádní, báječní a obětaví a velmi působivě nám ukázali, jak má fungovat farní rodina. Skoro je neznám a tolik mě obdarovali! A nedokážu nezmínit všechny ty, kdo se po mši svaté vrhli na to obrovské množství svíček, papírů, látek a všemožných předmětů a během chvíle připravili kostel na nedělní slavnost. Děkuji!!

Eva Kolářová

NOC KOSTELŮ 10. 6. 2016 v KAŠPERSKÝCH HORÁCH

Letošní noc kostelů bude v Kašperských Horách zaměřena na výtvarné a hudební akce. Celý program je velkorysým dárkem paní doktorky Patákové.

Rádi bychom vám představili výtvarnou soutěž místních kašperskohorských kapliček, které se mohou zúčastnit všechny věkové kategorie, a to jejich výtvarným ztvárněním jak malbou, kresbou, koláží nebo fotografií. Svá díla mohou odevzdat

v informačním centru Kašperských Hor osobně nebo emailem. Vítězové se mohou těšit na krásné knižní ceny a v dětských kategoriích nejen vítězové, ale všichni zúčastnění se. Porota zatím nedostala jedinou práci a bylo by velmi smutné, kdyby to tak zůstalo. Ještě máte více než dva týdny času.

V sedm hodin večer zazní v kostele sv. Markéty na náměstí koncert Alexandra Shonerta. Mladého houslového virtuosa původem ze sibiřského Irkutsku, který pro své hudební mistrovství a přínos české kultuře dostal i české občanství. Kromě sólové koncertní dráhy se věnuje i výuce a i jako pedagog je nesmírně úspěšný. Velmi si ho vážil také významný český houslista Josef Suk. Jeho repertoár je nesmírně široký od všech význačných evropských skladatelů, ruské klasiky až po židovskou hudbu, kterou hraje s obzvláštním citovým nábojem. Doufáme, že právě tu předvede na Noci kostelů v našem městě. Dovolujeme si Vás proto velmi srdečně pozvat.

Helena Pekárková

MOUNT KAŠPERK – HORA, KTEROU LZE ZDOLAT JEN LÁSKOU

Letní hudební festivaly jsou místem mnohých setkání. Povědomá touha po sdílení svého času s někým je právě v případě hudebních festivalů natolik silná, že mnohdy převažuje nad vlastním hudebním obsahem. Mount Kašperk se jako festival křesťanské hudby hlásí k nadčasovému poselství hudebních setkání, která právě onou zvláštní atmosférou spoluprožívání přesahují sama sebe.

Jinak to ovšem Mount Kašperk vůbec nemá lehké. Kdekdo je s námi hned hotov: Do kostela jakožto ateista z principu nechodí a

křesťanská hudba??? Ani omylem!!! Škoda... Kytarové akordy a kytarové rify získávají pod klenbou chrámu z dávných věků jiný, neznámý rozměr, který má moc překvapit, udivit, nadchnout, uchvátit. Možná byste si neměli nechat uniknout možnost zachytit prchavý dojem, impresi zvláštního okamžiku, který se už nemusí opakovat.

Mount Kašperk chce být přístavem v bouři pro ty, kteří jsou unaveni spěchem, stresem, dobou, pro všechny kteří hledají pokoj, klid a mír. Chce být otevřenou náručí všem, kteří hledají něco víc, všem, kteří hledají něco, co nás přesahuje. Jestli by však Festival Mount Kašperk něčím opravdu chtěl být, tak pozváním na cestu... nebo lépe vyzváním na cestu.

Všichni ti, kdo první prázdninovou sobotu v Kašperských Horách vystoupí, jsou více než rockovými hvězdami, poutníky, kteří vyprávějí příběhy všem, kteří jsou ochotni

naslouchat. Příběhy o lásce bez hranic, která je branou do stejně nekonečných světů. Nezáleží na tom, zda sami sebe považujeme za věřící, hledající nebo třeba ateisty. Opravdu důležité je, že všichni věříme v lásku, v lásku jako lék na všechny nemoci, bolesti, smutky a úzkosti tohoto světa.

Pak může být pro některé z nás Bůh láskou a pro jiné láska bohem. Jsme si blízko, blizoučko... na dosah.

Letos se v Kašperských Horách setkají kapely Miriam (Zdítov), 3B, Křesťanské sbory (Vimperk), Šest strun (Hartmanice), T'N'T (Praha), Zebedeus (Klatovy) a Citová záležitost (Praha). Poprvé vystoupí kapela Stripes of Glory (Ostrov) a slovenská kapela TIMON. Možná se tu setkají také s Vámi a možná u toho bude ještě Někdo, bez Koho by to všechno kolem tak nějak ztrácelo smysl.

Josef Bernard

KAPLIČKY NA POKRAČOVÁNÍ – KOCHÁNOV U KEPLŮ: KAPLE PANNY MARIE LURDSKÉ

Kochánov

POUŤ NA KOCHÁNOVĚ 23.5.1999

Tato kaple byla postavena ve dvacátých letech minulého století jako poděkování za šťastný návrat z první světové války. Po celou dobu totality kaple postupně chátrala a to z prostého důvodu, že byla na hranici vojenského újezdu. Po sametové revoluci byla v roce 1990 obnovena za finančního přispění dcery původního majitele. Na obrázcích celkového pohledu na kapli a vnitřku kaple vidíme také Madonu Ochránitelku z Kochánova (muzeum Sušice): Madoně rozevírají plášť dva andělé, v náručí drží Krista. Dřevěná polychromovaná socha z přelomu 15. a 16. století byla pro muzeum získána v květnu roku 1952, kdy ji přinesl z půdy domu na Kochánově pan Arno Hammerbauer, pracovník spoju v Kašperských Horách. Dílo v roce 1972 restauroval František Kotrba. Ke zhlédnutí je v horním mázhauzu Muzea Šumavy v Sušici. Každý rok se koncem května, měsíce zasvěceného Panně Marii, koná u této kaple vždy hojně navštěvovaná pouť. Letos je to právě v neděli, kdy vychází tento Farní list, tedy 29. května od 15.00 hodin. Hlavním celebrantem bude duchovní správce z Horažďovic P. ing. Petr Koutský. A na závěr ještě slova "šumavské hymny", bez které by každoročně tato pouť byla o něco ochuzena ...

Tam v krásné Šumavě, - tam víska má rodná, - po dosti dlouhý čas - je mnou opuštěná. - Však přece

vzpomínka - zůstala v mém srdci, - že já na Šumavu - zapomenout nechci. -
/: Vždyť tam na Šumavě, - kolébka má stála, - v krásné zelené Šumavěnce. :/

Když slunko zapadá - tam za hory kdesi - a větřík pohrává - s českými tam lesy, - jak
milo, útulno - v té malé dědině, - nevyměnil bych ji - ani za tisíce. - Vždyť tam na
Šumavě ...

Příště: Dolní Kochánov – kaple sv. Václava a Karlov – kaple sv. Marka.

Václav Pikeš

VIKARIÁTNÍ POUŤ PRO DĚTI I DOSPĚLÉ NA SVATOU HORU

Do sluncem prozářeného sobotního rána 21. května vyjely dva autobusy poutníků ze Sušice a autobus z Kolince, který vezl i poutníky z Hlavňovic, Velhartic a Hrádku směr Svatá Hora. Na náměstí v Příbrami jsme se pak setkali i s poutníky ze Zvole, Hradešic, Horažďovic a Nepomuka, kteří přijeli dalšími dvěma autobusy a několika auty. Nakonec nás zde bylo na tři stovky, z toho téměř sto dětí.

Z náměstí jsme procesím v čele s korouhví našeho vikariátu vyrazili přes město vzhůru Svatohorskými schody, které jsme rozezněli mohutným Ave, ave, ave Maria. Během putování jsme si vyslechli příběh o milostné sošce Panny Marie Svatohorské, kterou měl v kapli svého hradu v Příbrami přítel a rádce Karla IV. arcibiskup Arnošt z Pardubic. Tu později za husitských válek ukrývali příbramští horníci ve stříbrných dolech a nakonec

přenesli na Svatou Horu nad městem. Děti si vyzkoušely obejmout mohutný Svatováclavský dub, který roste na místě, kde byl kdysi zachráněn rytíř Malovec před loupežníky a který zde nechal z vděčnosti vystavět kapličku Panně Marii. Ukázali jsme si i Mariánskou studnu vyhloubenou pro žíznivé poutníky Janem Procházkou, kterého sem za třicetileté války jako slepého dovedl jeho osmiletý vnuk, a který zde byl zázračně uzdraven. Bylo krásné, že i mezi našimi poutníky byli děti se svými rodiči a prarodiči, mnohdy celé rodiny. Vždyť věkové rozpětí poutníků bylo asi od dvou do osmdesáti let. Nakonec našeho putování jsme stanuli na náměstí Svaté Hory u Mariánského sloupu, kde jsme byli slavnostně uvítáni.

Protože Svatá brána zde bude slavnostně otevřena až 5. června, vytvořili jsme s dětmi, ke kterým se spontánně připojili i dospělí, „Živou svatou bránu“ od Mariánského sloupu až ke vchodu do Svaté Hory, kterou postupně každý z nás prošel. Vždyť na základě křtu má každý z nás otevřenou bránu do nebe nejen pro sebe, ale má být zároveň takovou branou do nebe i pro druhé. A Panna Maria, Matka milosrdenství a Brána nebeská, za kterou jsme sem v tak hojném počtu připutovali, je nám v tom dokonalým vzorem.

Pak už nastal čas vyhrazený ke svátosti smíření a přesně v poledne vrchol naší pouti - mše svatá. Tu jsme v zcela zaplněné bazilice slavili s naším otcem vikářem Slávkem Holým a kněžími P. Václavem Hesem, P. Petrem Koutským a P. Václavem Salákem.

Po obědě z vlastních zásob a nezbytných nákupu v poutních krámcích pozval otec vikář všechny rodiny na prohlídku nově vybudovaného Svatohorského poutního muzea,

kde děti i za pomoci dospělých vyhledávaly zajímavosti a zapisovaly je do pracovních listů. Při prohlídce ambitů jsme pak viděli řadu zázraků, které se udály na přímluvu Panny Marie. Při tom mohl každý z poutníků vyzdobit šatičky pro Pannu Marii, kterou připravila školská sestra Jana z Horažďovic a napsat svůj dík nebo prosbu Panně Marii.

Na závěr naší pouti jsme se opět sešli v bazilice, abychom zde dostali požehnání. Bylo krásné zažít, jak za zpěvu Svatohorského Zdrávasu

všichni velcí i malí, mladí i staří poutníci s velikou úctou a láskou uctili milostnou sošku Panny Marie Svatohorské.

Vojtěch Šmídl

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Rodiče si jdou pro dítě do školky a vidí, jak si děti hrají na pískovišti s tablety a paní učitelka spí na lavičce. Probudí paní učitelku a ptají se jí: "To nemáte strach, že vám děti utečou?"

"Ne!" odvěti paní učitelka, "wifi signál je totiž jen na pískovišti."

CHYSTÁ SE

- Ne 29. 5. 9.00 děkanský kostel: *první svaté přijímání dětí*
15.00 **Kochánov** – poutní mše sv.
- Út 31. 5. 19.30 muzeum: přednáška ČKA - **PhDr. Jan Lhoták: Karel IV.**
- So 4. 6. 8.00 klášter: mše sv. a „cappuccino“ – přátelské posezení ...
10.00 děk. kostel: **koncert duchovní hudby** – pražský pěvecký sbor **ORFEJ**
- Ne 5. 6. 9.00 **Svatá Hora** – „**Korunovace**“ – **otevření Svaté brány** (kardinál Duka)
- Pá 10. 6. **Noc kostelů** - v kostelech: Sušice – sv. Václav, sv. Felix, Matka Boží, sv. Roch, Andělíček; Kašperské Hory; Rabí; Kolinec; Petrovice; Velhartice; Horažďovice
- So 11. 6. **pěší pouť chlapů – Strašín – Kašperské Hory**
15.00 **Andělské tóny na Andělíčku** – divadlo a koncert dětí ze ZUŠ
- So 18. 6. poutní zájezd **do Norimberku – po stopách Karla IV.**
- So 25. 6. **Kašp. Hory** (kostel sv. Markéty): oslava **5. výročí kněžského svěcení P. Tomase**
0.00 – 9.00 *adorace* Nejsvětější svátosti
11.00 *česko-německá mše sv.*, kazatel P. ThDr. Patrik Maturkanič, PhD., CFSsS
12.30 *zahradní slavnost* na arciděkanství s pohoštěním a hudbou (Druhý pokus)
15.00 *benefiční koncert* – Petr Nouzovský (cello) a Dominika Ťuková (harfa)

- So 25. 6. 10.00 **katedrála Č. Budějovice: kněžské svěcení** - 7 jáhnů, také Jiří Voráček – odjezd autobusu ze Sušice v 7.30, cena 180,- Kč, společný oběd
- Ne 26. 6. 10.00 děk. kostel sv. Václava: **primiční mše sv. Jiřího Voráčka**, kazatel mons. Pavel Posád, pomocný biskup
15.00 farní zahrada: **farní piknik pro děti i dospělé**
10.00 Kašperské Hory: **slavnostní mše se žehnáním varhan u sv. Markéty s Te Deum (Charpentier)** - celebrant mons. David Henzl, generální vikář
- So 2. 7. **Mount Kašperk** – festival křesťanské hudby v Kašperských Horách
St – Ne 6. – 10. 7. Brno, výstaviště BVV: **Katolická charismatická konference**

Noc kostelů v Sušici – pátek 10. 6.

kostel sv. Václava

- 19:00 = Varhanní koncert – M. Hosnedlová
- 19:30 = Komorní sbor - Monumentum
- 20:00 = Přednáška: Typické překážky usmíření ThLic. Kateřina Lachmanová, PhD
- 21:00 = Koncert – Metanoia
- 21:30 = Koncert – Sušický chrámový sbor
- 22:30 = Meditativní pásmo s Taize zpěvy
- 23:30 = Svatováclavský chorál, požehnání městu a zakončení akce

kostel Nanebevzetí Panny Marie

- 19:00 = Housle, trubka, varhany – žáci a učitelé ZUŠ
- 19:30 = Recitace a zpěv očima mladých
- 20:00 = Flétnové soubory ZUŠ Nýrsko a Sušice
- 20:30 = Skupina Gabriel
- 21:00 = Historie a zajímavosti místa – PhDr. Jan Lhoták
- 22:00 = Zapalte svíčku za blízké
- 23:00 = Zavíráme bránu

kaple Anděla strážce

- 19:00 = Historie a zajímavosti místa – PhDr. Jan Lhoták
 - 20:00 = Hra varhan - Jiří Nový
 - 20:30 = Chvilka komorní hudby flétny s klavírem
 - 23:00 = Zavíráme bránu
- + ochutnávka mešních vín a vyrábění andělíčků pro děti

klášterní kostel sv. Felixe

- 19:00 = Varhanní improvizace – Josef Nový
- 19:30 = Divadlo o milosrdném samaritánovi – děti z farnosti
- 20:00 = Přednáška z historie kláštera = Ing. Šmídl
- 21:00 = Učitelé a žáci ZUŠ z Nýrska a Sušice
- 22:00 = Ticho jako v kostele
- 23:00 = Zavíráme bránu

kaple sv. Rocha

- 19:00 = Příběh sv. Šebestiána
- 20:00 = Duchovní písně
- 23:00 = Zavíráme bránu

**Soutěž nejen
pro děti**

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice, tel. 376 523 368
e-mail: farnostsusice@seznam.cz ; <http://www.farnostsusice.cz>
Redaktor: Bc. Jiří Kopelent, e-mail: jirkakopelent@seznam.cz ;
případné příspěvky pošlete do 19. 6. (uzávěrka dalšího čísla)